

Заѣкнувамъ, *va.* consolider, raffermir, stabiliser; 1. *fig.* cimenter; 2. (боръ съ влжка), contreventer; 3. (нѣщо съ видѣ), sceller; 4. -са, *vr.* se raffermir, profiter.

Заѣкнуване, *sn.* le raffermissement, la stabilisation; || (на форма), *Typ.* l'imposition *f.*; || *Méd.* la corroboration.

Заѣкчавамъ, *va.* conforter.

Заѧкъ, *sn.* le lièvre; -шки, de lièvre.

Заѧче (къщно), *sn.* quadr. le lapin; 1. (двоимѣсично), le lièvreteau; 2. (женско), la lapine; 3. (младо), le levraut; 4. ограда за -та, la garenne; 5. вардачъ на -та, un garennier.

Заѧченъ чесанъ, *sn. plante*, la germandrée aquatique ou scordium *m.* [yeux *m.*]

Заѧчета (шуплы съ квасникъ), *sn. pl.* les Zaѧcheta (шуплы съ квасникъ), *sn. pl.* les

Заѧчна дунка, *sf.* le 'halot, le clapier; || овираса въ —, *v. imp.* il se clape.

Заѧчно зеліе, *sn. plante*, le laiteron et la-ceron, la trique-madame, orpin *m.*

Заѧшко ухо, *sn. plante*, la perce-feuille ou buplèvre.

Заѧшки очи, *sn. pl. Méd.* la lagophthalmie.

Заѡне, *sn.* la profession, la metier, la qualité, position *f.*, etat *m.*, ministère, ordre, office *m.*, vocation *f.*, parti *m.*; 1. *fig.* la volée; 2. по дѣлжностъ на -то, а titre d'office, *m.*; 3. постѣпнамъ неприлично на -то си, *vn.* d閞oger à.

Заѡнка, *sf. oiseau*, le pinson; -ичень, de pinson.

Заѡнда, *sf. l'étoile f.*, l'astre *m.*; 1. провлача -ь, \'etoile tombante; 2. обсыпанъ съ -ды, \'et l , *adj.*; 3. между -ды, interstellaire, *adj.*; 4. свѣтять съ -ды, *v. imp.* ils constellent. [trape.]

Заѡндель, *sn. plante*, l'aster *m.*, la chausse-

Заѡнден, *adj. astral*; || *Astr.* stellaire, sidéral.

Заѡндица, *sf. Typ.* l'étoile *f.*; || (въ книгѣ), *Typ.* l'astérique *m.*; || накичень съ -цы, *Blas.* cantonné, *adj.*

Заѡндана година, *sf.* année astrale *f.*

Заѡндоброство, *sn.* l'astronomie *f.*

— броецъ, *sn.* un astronome.

— вращество, *sn.* l'astrologie judiciaire *f.*

— врачъ, *sn.* un astrologue.

— гледъ, *sn. poisson*, l'uranoscope *m.*

— поклонникъ, *sn.* un astrolatre *m.*

— поклонство, *sn.* l'astrolatrie *f.*

Заѡндинъ асанонъ, *sn.* la badiane ou anis \'etoil  *m.*

— камыкъ, *sn.* l'astroite *f.*

— мержантъ, *sn. H. nat.* l'astr e *f.*

Заѡннаръ *sn.* un sonneur, carillonneur *m.*; -рски, de sonneur.

Заѡннене (за лѣгане), *sn.* le couvre-feu; || (за мртвецъ), glas funèbre *m.*

Заѡннецъ, *sn.* la cloche, la sonnette; 1. (за добитакъ), la clarine, la sonnaille; 2. съ —, *Blas.* clarin , *adj.*; 3. прѣдніо животно

съ — на шия, le sonnailler; 4. гласъ-ть на —, le timbre; 5. звѣнене на —, le tintement; 6. удрянь съ —, *vn.* sonner; 7. майсторъ и търговецъ на -нцы, un sonnettier.

Заѡннилица, *sf.* le clocher.

Заѡнниличка, *sf.* la campanile et -nillo *f.*; || Archit. le clocheton. [grelot.]

Заѡнкалка, *sf.* la sonnette; || (у зажига), le

Заѡнливъ, *adj.* sonnant.

Заѡнность, *sf.* la sonorité.

Заѡнтене, *sn.* le résonnement, tintement *m.*, la volée, carillonnement *m.*; 1. (на гласъ), *fig.* le timbre, le mordant; || (на камбаны), son des cloches, la sonnerie.

Заѡнтиленъ, *adj.* résonnant.

Заѡнтиль, *adj.* sonore, résonnant.

Заѡнтия и -ня, *vn.* sonner, tinter, carillonner; 1. (отъ една страна камбана), *va.* sonter; 2. (съ всичките камбаны), sonner 脿 toute volée *f.*; 3. звѣти, *v. imp.* elle résonne ou retenti; || *fam.* elle sonnaille.

Заѡнчиче, *sn.* la sonnette, le timbre; || (ржично), *dim.* la clochette; || повѣквамъ нѣкого съ —, *va.* sonner.

Заѡнчичета или Чадърчета, *sn. pl. plante*, la campanule, la gantel e.

Заѡнрникъ (собране зѣброве и пилци), *zm.* la menagerie.

Заѡнробоецъ, *sm.* un bestiaire.

Заѡнробой, *sm. plante*, le mille-pertuits, an-noise ou herbe de la Saint-Jean, *f.*

Заѡнроловъ, *sm.* un chasseur.

Заѡнрски, *adj.* bestial; -съ, -емент.

— лайна, *sn. pl. Chas.* les laissées *f.*; || (зимни), les troches *f.*

Заѡнростъ, *sn.* la bestialité, abrutissement *m.*

Заѡръ, *sn.* la bête, la brute ou bête brute; 1. гоня —, *va.* V en. courre; 2. ловъ на -ове, chasse 脿 course; 2. искачане — изъ дупката си, *V en.* le d bucher.

Заѡтеленъ падежъ или **Зова-**, *sm. Gram.* le vocatif.

Заѡдие, *sn.* la santé; 1. свидѣтельство ради —, billet de santé, *m.*; 2. всеобщо —, la salubrité; 3. варда -то си, *va. fig.* ´conomiser, s' coutier; 4. врѣденъ на -то, insalubre, *adj.*; 5. мѣрки за вардене —, sa-nitaire, *adj.*; 6. верижка ради —, cordon sanitaire *m.*; 7. пія на — нѣкому, *va.* toaster et toster; 8. съ развалено — съмъ, *vn. fig. fam.* ´tre hypothéquer; 9. на —, interj. vivat.

Заѡдевецъ, *sm. plante*, l'amarante *f.*; -ковъ, d'amarante.

Заѡдисвамъ, *va.* complimenter, s liciter de, sur; souhaiter, bonneter, recevoir, faire sa cour, saluer; || (слово мъ), 'haranguer.

Заѡдисване, *sn.* le compliment, le salut, félicitation *f.*, souhait *m.*, bonnetade *f.*, r -